

बंधुभिः रामकृष्णादिभिः सौहृदेन उदितमुक्तं यत्तदवददिति ॥ १६ ॥ भ्रातर्युपरतइति पांडोः पुत्रेषु सत्सुराजासनं त्वमास्थितइतिकटाक्षः ॥ १७ ॥ भवतु तथाऽप्येवं वर्तमानः श्रेयोऽवाप्स्यसीत्याह धर्मेणेति ॥ १८ ॥ तमोनरकमिह च महदुःखमिति भावः ॥ १९ ॥ नन्वात्मजानात्मजादिषु कथं समत्वं स्यात्तत्राह नेह चेति अत्यंतं नित्यं संवासः सम्यक्स्थितिः ॥ २० ॥ तत्र तावदुत्पत्तिमरणयोः सुखदुःखयोश्च केनापि साहित्यं नास्तीत्याह एकइति ॥ २१ ॥ किंच यदा च सह संवसंतिस्तदाऽपि क्लेशोपार्जितवित्तापहारितया पुत्रानामशत्रव एव ज्ञेया इत्याह अधर्मेति संभोजनीयाः पोष्याः पुत्रादयः

यास्य नृराजानमभ्येत्य विषमं पुत्रलालसम् ॥ अवदत्सु हृदां मध्ये बंधुभिः सौहृदोदितम् ॥ १६ ॥ अक्रूर उवाच भो भो वैचित्रवीर्यत्वं कुरूणां कीर्त्तिवर्द्धन ॥ भ्रातर्युपरते पांडावधुनासनमास्थितः ॥ १७ ॥ धर्मेण पालयन्तुर्वीरप्रजाः शीलेन रंजयन् ॥ वर्तमानः समः स्वेषु श्रेयः कीर्त्तिमवाप्स्यसि ॥ १८ ॥ अन्यथा त्वाचरं लोके गर्हितो यास्यसे तमः ॥ तस्मात्समत्वे वर्त्तस्व पांडवेष्वाम्बुजेषु च ॥ १९ ॥ नेह चात्यंतं संवासः कर्हिचित् केनचित्सह ॥ राजन्स्वेनापि देहेन किमु जायात्मजादिभिः ॥ २० ॥ एकः प्रसूयते जंतुरेक एव प्रलीयते ॥ एकोऽनुभुंक्ते सुकृतमेक एव च दुष्कृतम् ॥ २१ ॥ अधर्मोपचितं वित्तं हरंत्यन्येऽल्पमेधसः ॥ संभोजनीयापदेशैर्जलानीव जलौकसः ॥ २२ ॥ पुष्पाति यानधर्मेण स्वबुद्ध्या तमपंडितम् ॥ तेऽकृतार्थं प्रहिण्वन्ति प्राणारायः सुतादयः ॥ २३ ॥ स्वयं किल्बिषमादाय तैस्त्यक्तो नार्थको विदः ॥ असिद्धार्थो विशत्यं धं स्वधर्मविमुखस्तमः ॥ २४ ॥ तस्माद्लोकमिमं राजन् स्वप्नमायामनोरथम् ॥ वीक्ष्यायम्यात्मना त्मानं समः शान्तो भव प्रभो ॥ २५ ॥

इति व्यपदेशैः अल्पमेधसो मूढस्य वित्तं हरन्ति जलौकसो मत्स्यस्य जीवनभूतानि जलानि यथा तत्पुत्रा हरन्ति तद्वदिति ॥ २२ ॥ किंच यानेवं पुष्पाति ते धनमादाय मृता जीवन्तोऽपि वातं परित्यजन्तीत्याह पुष्पातीति स्वबुद्ध्या स्वीया इत्यभिमानेन रायोऽर्थाः अकृतार्थं प्राप्तभोगम् ॥ २३ ॥ सपुनः पापैकपाथे योनरकं विशतीत्याह स्वयमिति असिद्धार्थोऽपूर्णमनोरथः ॥ २४ ॥ स्वप्नश्च माया च मनोरथश्च तत्तेन तुल्यम् आयम्य नियम्य शान्तः सन्समो भवेति ॥ २५ ॥